

20 Αυγούστου 2015

Όσιος Σάββας Σταυροβουνιώτης († 1985)- Κεραυνός κτύπησε το μαξιλάρι του

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

Κεραυνός χτύπησε το μαξιλάρι του

Χειμώνας καιρός, με τ' αστραπόβροντα και τ' αστροπελέκια να βαρούν σαν κανόνια και να δημιουργούν εικόνες κοσμοχαλασιάς, γύρω από το θεοφύλακτο Σταυροβούνι. Καταμεσήμερα, ακριβώς δώδεκα ή ώρα και ο Πατήρ Σάββας βρισκόταν ξαπλωμένος στο κελί του, για ολιγόωρη ανάπαυση. Ο ύπνος τον είχε κιάλας αποπάρει, όταν χτύπησε την πόρτα τού κελιού ή μητέρα του. Μόλις σηκώθηκε να της ανοίξει, ένα αστροπελέκι έπεσε πάνω στο μαξιλάρι τού κρεβατιού του, μετατρέποντάς το, κυριολεκτικά σε κάρβουνο. Ο Παντεπόπτης των πάντων, «ό τα πάντα ορών» - «ορατών τε πάντων» - και τίποτε δεν λανθάνει της προσοχής Του, πού επιβλέπει και προστατεύει την «Άμπελον ήν έφύτεψεν ή δεξιά Του», έστειλε τη μάνα τού Όσιου, ως φύλακα άγγελό του, για να τον γλιτώσει από βέβαιο θάνατο. Ο Δημιουργός τού Κόσμου ήθελε να σώσει τον αθώο Γέροντα, πού προοριζόταν για επιτέλεση πλούσιου αγαθού έργου, γι' αυτό και ευδόκησε να επιζήσει. Μόνον ο Κύριος γνωρίζει, πότε μια ψυχή είναι έτοιμη για αναχώρηση από την προσωρινή ματαιότητα στη μόνιμη αιωνιότητα.

Πέσιμο σε κακοτοπιές

Αρκετές φορές, κατά προσωπική του μαρτυρία, ενώ κουβαλούσε στη ράχη του φορτίο με καυσόξυλα, ανεβαίνοντας την απότομη βουνοπλαγιά της Μονής Μαυροβουνίου, γλιστρούσε σε λασπωμένα μονοπάτια και κατρακυλούσε από κακοστρατιές. Με τη βοήθεια τού Παντελεήμονος Θεού και τις ευχές τού Γέροντά του, ποτέ δεν έπαθε κάποια ζημιά. Πάντοτε είχε τον Γέροντά του πλάι στον Θεό. Ότι γινόταν δεν προερχόταν από τις δυνάμεις του, αλλά από το θέλημα τού Θεού και τού Γέροντά του, γι' αυτό και το περνούσε καρτερικά, σύμφωνα και με το πνεύμα των ασκητικών παραγγελμάτων τού Αββά Ισαάκ τού Σύρου: «Άς περιφρονήσωμεν όλαις δυνάμεσι το ήμέτερον σώμα, και άς άφιερώσωμεν την ψυχήν ήμών εις τον Θεόν, και ούτως άς εισέλθωμεν εν τω ονόματι τού Κυρίου ημών Ιησού Χριστού εις τον αγώνα των πειρασμών».

Χτυπημένος από υδρωπικία

Άλλη φορά αρρώστησε βαριά από υδρωπικία, και στο νοσοκομείο πού μεταφέρθηκε, οι γιατροί αποφάσισαν να τον χειρουργήσουν. Ό Γέροντας, δακρύβρεχτος, παρακαλούσε την Παναγία να τον θεραπεύσει. Έναπέθεσε όλες τις ελπίδες του στην πρόνοια τού Θεού και την Προστασία των Χριστιανών. Ή απάντηση της Θεοτόκου στην επίκληση Της, ήταν άμεση, φιλόανθρωπη και θαυματουργική. Μια μέρα, εκεί στο νοσοκομείο, είδε ενύπνια τη Μητέρα τού Θεού ντυμένη κατάλευκα, να τον πλησιάζει και να τον παρηγορεί: «Θα γίνεις καλά, μή λυπάσαι». Την επόμενη μέρα, μετά την ιατρική εξέταση, οι γιατροί έμειναν έκπληκτοι. Όλο το υγρό πού είχε μαζευτεί στο σώμα τού Γέροντα, εξαφανίστηκε. Ή Παναγία τον περιζωνε με την Αγία Ζώνη Της και τον περιέσκεπε με την Αγία Σκέπη Της. «Διό ευδοκώ εν άσθενείαις, εν ύβρεσιν, εν άνάγκαις, εν διωγμοίς, εν στενοχωρίαις υπέρ Χριστον όταν γάρ ασθενώ τότε δυνατός ειμί». Ένας από τούς γιατρούς της θεραπευτικής ομάδας πού τον εξέτασαν, ρώτησε τον Γέροντα: - Μα τί είσαι σύ τέλος πάντων;

Ό φιλάγιος ιερομόναχος, απάντησε:

- Είμαι γιατρός των ψυχών

Οι γιατροί πιστεύοντας ότι ανάμεσα τους βρισκόταν ένας άγιος άνθρωπος, τού ζήτησαν να εξομολογηθούν και να κάνει Παράκληση. Από τις αρρώστιες και τις δοκιμασίες, κανένας δεν βγαίνει ζημιωμένος, έκτος από τον γογγυστό και βλάσφημο. Ή υπομονή τού άρρωστου και ή ευχαριστία του προς τον Θεό, λαμπρύνουν την ψυχή του. Δυστυχώς, όμως, πολλών ασθενών πού βρίσκονται σε αδυναμία, έρχεται ό σπορέας της κακίας και τούς ενσπείρει λογισμούς κακούς, γογγυστικούς κατά τού Κυρίου, πού επέτρεψε τη δοκιμασία και την ασθένεια.

Βαριά αρρώστια τον καθήλωσε στο κρεβάτι

Την περίοδο πού βρισκόταν στα Ιεροσόλυμα αρρώστησε βαριά. Καθηλωμένος στο

κρεβάτι τού πόνου, επιστράτευσε τον γιατρό της εμπιστοσύνης του- τη δυνατή και ολόθερμη προσευχή του. Κάθε βράδυ εμφανιζόταν δίπλα του ένας άγνωστος επισκέπτης, λες και παρακολουθούσε την κατάσταση της υγείας του. Απορημένος ό Γέροντας, σε μια επίσκεψη του, τον ρώτησε:

- Ποιος είσαι;

- Ο Άγιος Χαράλαμπος είμαι. Θα γίνεις καλά και σύντομα θα λειτουργήσεις.

Ο Γέροντας ήταν από τους μοναχούς που αξιώθηκε της Χάριτος τού παναγίου Πνεύματος, να ακούει τη φωνή των Αγίων. Ο Άγιος, τον όποιο έγδαραν ζωντανό οι αντιμαχόμενοι την πίστη τού Κυρίου, τού έστειλε τη βοήθειά του, από την αόρατη πλάση. Ο Πατήρ Σάββας θεραπεύτηκε και άρχισε ξανά τις Θείες Λειτουργίες. Όσοι γνώριζαν την περίπτωση και είχαν δει τον ασθενή στο στρώμα, έμειναν έκπληκτοι από την ταχεία αποθεραπεία του, βεβαιώνοντας πώς επρόκειτο περί θαύματος. «Αυτή ή ασθένεια ουκ εστί προς θάνατον, άλλ' υπέρ τής δόξης τον Θεού, ίνα δοξασθῆ ό υιός τον Θεού δι' αυτής». 'Με τις παρακλήσεις του, οι Άγιοι έρχονταν αρωγοί στα χρονίζοντα προβλήματα των ανθρώπων πόσο μάλλον στον ίδιο;

Ο καλοκάγαθος Γέροντας δεν λύγιζε στις αρρώστιες και τούς πειρασμούς και ούτε παρακάλεσε ποτέ τον Ζωοδότη Θεό, να τον απαλλάξει από τέτοια δεινά, παρά μόνο, τον παρακαλούσε να τον δυναμώνει, ώστε να τα ξεπερνά. Ήθελε να έχει τις πλάτες του γερές, για να βαστάζουν τον Σταυρό πού εθελούσια κουβαλούσε. Αληθινά, οι γνήσιοι χριστιανοί είναι οι μόνοι ανάμεσα στους αθλητές, πού όσους τραυματισμούς και αν υποστούν στη διάρκεια τού αγώνα τους, είτε αυτοί προέλθουν από χτυπήματα είτε από αρρώστιες, ποτέ δεν εγκαταλείπουν το αγωνιστικό στάδιο. Πότε αποθεραπευόμενοι, με τη βοήθεια της «Ιατρού των Άσθενούντων» Μεγαλόχαρης Παναγίας και πότε κουβαλώντας σε όλη τη διαδρομή τα τραύματά τους, συνεχίζουν απτόητοι ν' αγωνίζονται, μέχρι να φτάσουν στο πολυπόθητο τέρμα της Βασιλείας των Ουρανών, όπου θα τούς επιδεχθεί με ανοιχτές αγκάλες, ό Βασιλέας των όλων, Δεσπότης Χριστός.

Ληστής με μαχαίρι στον δρόμο του

Από έναν μεγάλο ανθρώπινο πειρασμό πού караδοκούσε στον δρόμο, περιμένοντας το οποιοδήποτε θύμα του, ό Γέροντας κινδύνεψε να χάσει τη ζωή του. Πορευόταν από την άγια πόλη των Ιεροσολύμων, είτε πεζός είτε με κάποιο ζώο, προς τη Μονή τού Αγίου Γεωργίου Χοζεβά. Ξαφνικά, εμφανίστηκε μπροστά του, με φανερά απειλητικές διαθέσεις,

ένας βεδουίνος μουσουλμάνος, πού κρατούσε στο χέρι του σπαθί. «Επί τω Θεώ ήλπισα, ον φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι άνθρωπος».

- Έλα, Παναγία μου, φθάσε ή χάρη Σον φώναξε ό Γέροντας.

Όπως είπε ό Άββάς Ποιμήν, ή μοναχική ιδιότητα στους πειρασμούς φαίνεται.

«Το σημείον τον μοναχού εν τοις πειρασμοίς φαίνεται». Στην προσπάθειά του να καταπραΰνει την επιθετικότητα τού άγνωστου σπαθοφόρου, τού είπε χαμογελαστά:

- Πάρε παιδί μου, αυτό το ψωμί να το φάεις.

Τού έδωσε τον άρτο πού είχε μαζί του και αμέσως ό νεαρός αποτραβήχτηκε, απολογούμενος με ηρεμία στον παπά- Σάββα:

- Πεινούμε άββά, πεινούμε.

-Έλα αύριο και θα σου δώσω χρήματα, απάντησε όλος πραότητα και καλοσύνη ό Γέροντας.*

Η άγρια μορφή πού είχε ό βεδουίνος ήταν αποτέλεσμα της πείνας του, ενώ ή επιθετικότητα πού παρουσίασε, αποτέλεσμα της πνευματικής του φτώχειας. Ό παπά-Σάββας, ως έμπειρος καρδιογνώστης, μόλις αντιλήφτηκε τις άγριες διαθέσεις πού έζωναν τον επίδοξο ληστή, έκανε τη διάγνωσή του και τού έδωσε τις πρώτες βοήθειες. Φαγητό και ηρεμία. Αυτά τού

χρειάζονταν εκείνη τη στιγμή, τίποτε περισσότερο. Ό Γέρων Σάββας καθοδηγείτο από τον Χριστό πού κατοικούσε μέσα του, γι' αυτό στην ώρα έδινε τις κατάλληλες λύσεις. «Χωρίς εμού ου δυνασθε ποιείν ουδέν».

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ. Ο ΟΣΙΟΣ ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΣΑΒΒΑΣ ΣΤΑΥΡΟΒΟΥΝΙΩΤΗΣ. ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΥΠΡΟΣ 2014.

Πηγή: apantaortodoxias.blogspot.gr